

Τυπολογική διασταύρωση

Η κατοικία, επιφάνειας 200m², βρίσκεται μέσα σε έναν ελαιώνα, σε μια πλαγιά με ήπια κλίση στη νότια Πελοπόννησο. Το κύριο σχηματίζεται με τη χρήση ενός ενιαίου πτυχωτού τοίχου ο οποίος δημιουργεί μία σειρά από προστατευμένες αυλές στα άκρα κάθε πτέρυγας, συνδυάζοντας την τυπολογία μιας γκαλερί τέχνης με εκείνη ενός μοναστηριού, με περικλειστούς κήπους.

ΚΕΙΜΕΝΟ LASSA | ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΝΑΑΡΟ

Αρχιτεκτονική μελέτη: LASSA

Ομάδα μελέτης: THEO SARANTOGLOU LALIS, DORA SWEIJL, JONATHAN CHENG, ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΛΗΜΕΝΤΙΔΗΣ, JOCELYN ARNOLD, RAZ KELTSH

Συνεργάτης αρχιτέκτονας: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ

Στατική μελέτη: ΜΕΤΕΠ-ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΑΜΠΙΑΗΣ

Μηχανολογική μελέτη: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΤΑΣ

Κατασκευή: Υ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Το έργο χαρακτηρίζεται από δύο αντιθετικά στοιχεία, τα οποία αλληλοσυμπληρώνονται: από τη μία τις αυλές, οι οποίες προσφέρουν έναν χώρο περισυλλογής και από την άλλη τη δυτική πτέρυγα και το δώμα, τα οποία, σε αντίθεση, διαθέτουν ανεμπόδιστη θέα προς τη θάλασσα. Η διάρθρωση των όγκων σε σχήμα "x" διαιρεί το οικόπεδο σε τέσσερις διακριτές περιοχές, με τους ανατολικούς κήπους να απολαμβάνουν μεγάλη ιδιωτικότητα και διαβαθμίσεις της σκιάς κατά τη διάρκεια της μέρας.

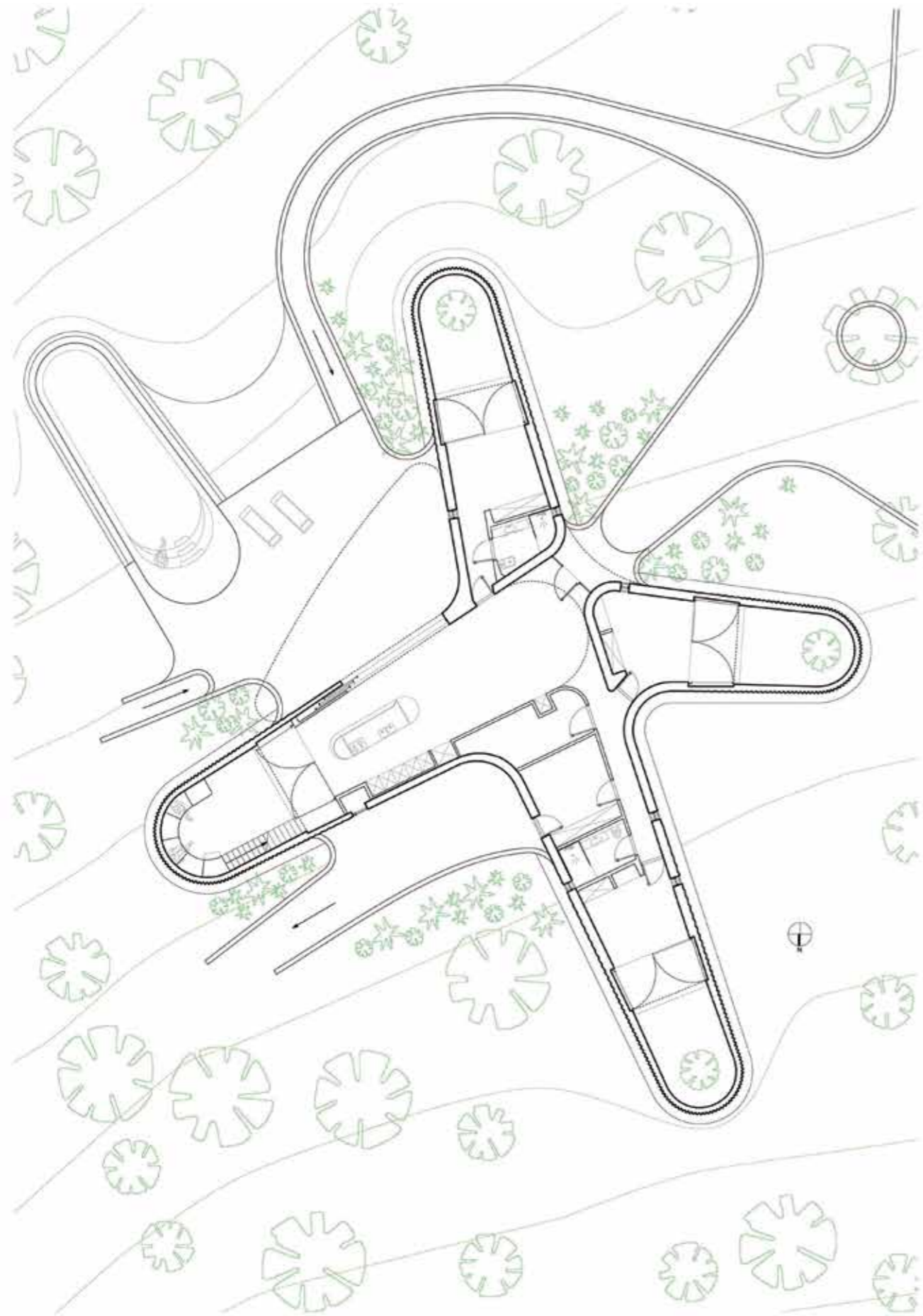
Η επιφάνεια του τοίχου από χαυτό μπετόν ζωντανεύει μέσα από ραβδώσεις, το πλάτος των οποίων μειώνεται κατά μήκος του αναπτύγματος της όψης. Η πορεία του ήλιου δημιουργεί ένα παιχνίδι φωτός και σκιάς κατά τη διάρκεια της μέρας, ενώ ο ραβδωτός τοίχος μετατρέπεται σε φόντο για τις σκιάς των δέντρων.

Το ύψος του κτιρίου περιορίζεται σε εκείνο των γειτονικών ελαιόδενδρων, χωρίς όμως να εμποδίζεται η πανοραμική θέα προς τη θάλασσα από το βατό δώμα.

Το φάρδος του τοίχου μεταβάλλεται καθώς προοδευτικά βυθίζεται στο έδαφος, φτάνοντας μόλις τα 1.20m στα άκρα κάθε πτέρυγας. Το χώμα από τις εκσκαφές αξιοποιήθηκε για την πιο ομαλή ένταξη του κτιρίου στο αγροτικό τοπίο του.

Η δυτική πτέρυγα περιλαμβάνει τους κοινόχρηστους χώρους όπως επίσης και μεγάλα ανοίγματα προς τη θάλασσα και τη νότια βεράντα. Εσωτερικά, κάθε δωμάτιο επεκτείνεται σε δική του αυλή και ταράτσα.

Ο πτυχωτός τοίχος προβάλλει προς τα έξω και αναδιπλώνεται, αναδεικνύοντας μία λεμονιά. Η απουσία γωνιών και η συνέχεια του τοίχου δίνει την αίσθηση ότι ο χώρος προεκτείνεται. Οι καμπύλοι τοίχοι καθάρουν τον ουρανό με τα χρώματα που διαρκώς αλληλίζουν, κάνοντας έντονη την παρουσία του εξωτερικού χώρου στο εσωτερικό.

Η κατοικία χτίστηκε από τοπικούς κατασκευαστές με τη βοήθεια των αρχιτεκτόνων, οι οποίοι

συνεισέφεραν την εμπειρία τους στον ψηφιακό σχεδιασμό και την κατασκευή μη τυποποιημένων οικοδομικών στοιχείων. Η συγκεκριμένη στρατηγική επέτρεψε την εκτεταμένη προκατασκευή μακριά από το εργοτάξιο ειδικά όσον αφορά τα καλούπια του κυματιστού τοίχου, τις ειδικές φωτιστικές κατασκευές ενταγμένες στην οροφή, τα στοιχεία διαμόρφωσης του υπαίθριου χώρου και τα custom made έπιπλα. Το ελαφρύ βάρος των καλούπιων επέτρεψε την

εύκολη μεταφορά και τοποθέτησή τους από μικρό συνεργείο, μέσα σε λίγες μόλις ημέρες. Μετά τη χύτευση του μπετόν, όλα τα καλούπια επαναχρησιμοποιήθηκαν ως μόνωση. Με τον τρόπο αυτό, στο εργοτάξιο χρησιμοποιήθηκαν ελάχιστα βιομηχανικά υλικά, ενώ η γραμμή παραγωγής παρέμεινε περιορισμένη σε τοπικό επίπεδο. Για την κατασκευή προτιμήθηκαν υλικά που ήταν εύκολο να βρεθούν στην περιοχή, όπως μπετόν και μωσαϊκό terrazzo από την τοπική βιοτεχνία. **ek**

